

Els centres d'estudis, ara mateix

El 5 de juny es va celebrar a Figueres la IX Trobada de Centres d'Estudis Locals i Comarcals de les Terres de Girona, una ocasió per prendre el pols a l'estat actual del moviment d'estudiosos.

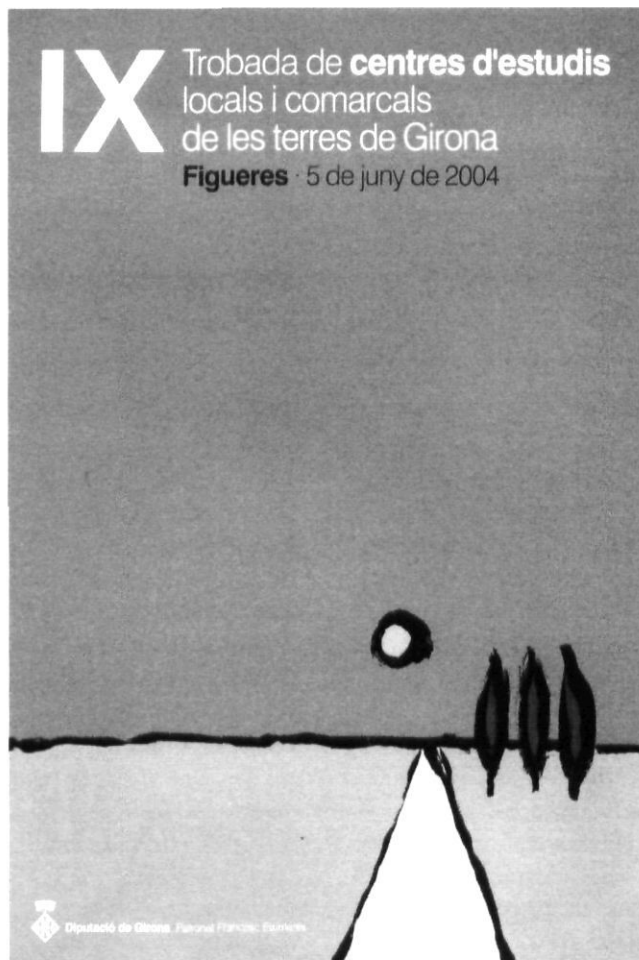
L'encontre anual de les societats d'estudis de la demarcació més enllà del programa oficial és una ocasió propícia per a la relació informal. Aquest és el propòsit no explícit de la jornada. La rigidesa i l'anar per feina de les reunions del Patronat Francesc Eiximenis de la Diputació de Girona, l'ens federatiu de la xarxa intercomarcal de Girona, no permeten un marc distès de comunicació. En canvi la Trobada sí, per la concurrència oberta de socis, investigadors i el públic de la recerca territorial, que participen d'igual a igual i braç a braç amb els capdavanters de les associacions i els electes amb responsabilitat pública en el sector.

D'una manera o altra tothom té l'ocasió de conèixer-se i relacionar-se, expressar realitats, contrastar neguits i formular desigs. Enguany l'avinentsa de l'Any Dalí ha estat el pretext per anar a l'Empordà. Sempre fa bo anar-hi, i l'Institut d'Estudis Empordanesos —que actuava com a amfitrió—

va procurar una programació *ad hoc* esplèndida.

Hi feren cap gent d'arreu, i el punt fort va ser la presentació de l'Institut Ramon Muntaner (IRM), un nom ben arrelat a la història empordanesa i nacional. L'IRM és una estructura fonamental que permet cohesionar i desenvolupar els centres d'estudis dels Països Catalans. Amb la forma de fundació privada aplega orgànicament la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana que representa el sector i la Generalitat de Catalunya com a tuteladora/patrocinadora.

L'IRMU, que es va constituir a Móra la Nova l'any 2003, va tenir com a postulant Josep-Sebastià Cid, responsable governamental de Cultura a les Terres de l'Ebre; això durant la plena eferescència del moviment antitransvasament. De llavors ençà l'Institut Muntaner ha desplegat un treball ben orientat: d'una banda, integrant al seu patronat l'Institut d'Estudis Baleàrics i la Federa-

ció d'Instituts d'Estudis Comarcals del País Valencià; de l'altra, amb la convocatòria de beques i ajuts i la protocolització de convenis per a la infraestructura de la recerca local amb el Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya, la Universitat Rovira i Virgili i la Biblioteca Pública de Tarragona. A poc a poc i amb pas segur.

El present i el futur de l'univers d'estudis territorials mai no havia estat tan ben orientat. La qüestió, però, serà avaluar la

recepció dels centres. A vegades passa que la societat civil reclama polítiques i instruments a les administracions públiques, i paradoxalment quan s'han implantat l'oferta ultrapassa la demanda.

Cal emfatitzar un fet: en aquest terreny de contacte entre allò civil i públic, l'adhesió lliure inclou les Illes Balears, el País Valencià, l'Alguer, la Franja i la Catalunya del Nord amb normalitat i realisme.